

Sadnasty staw.

Uko běšcho Robinson swoju knadnu
šchodu hobglědať a pschi tom pschemyšlĩk,
kať gnadnie jo Bog jogo šdžaržat, pajže won
na swojej koleni a žekowašcho že Bogu ja
swojo sczodre humoženie. Po tom swignu
won ruze k žěku a nošatšcho pěšť a kaměnie
se swojeje jamy. Po dokonžowanem žěke
že wjašelašcho, pscheto schpizka běšcho něto
rumniejšcha ako perweej.

Ma to žěšcho won k tej gore hogledat,
š kotarejež že hyschczi zeło kurjašcho. Š po-
žiwanim wizešcho wele lavy, kotraž běšcho
daloko a schyroko š gory dołoj běžaka a
nieběšcho hyschczi hustunona. Dokulž běšcho
lava k jogo kulkam dołoj běžaka, ga hubojašcho
že, až jo schyřno spalika. Uko tam žěšcho,
wizešcho k swojom welikem wjašelu, až nějo
tať daloko došegnuća.

Ša někotare dny pschesta že š gory
kurisč. Robinson žěšcho togodla gorěj k žěre
hogledat. Lava běšcho hustunuća a k semji
že pschilipnuća. Schyřna tšchawa pať a
selina, a kerki a bomy, zož běšcho došegnuća,
to stojašcho spalone a buche. Dokulž Ro-
binson wot kurja niži niz wězej niewizešcho,
ga nažejašcho že, až podsemjski hogen jo do
zysťa hugašnuť a až š takim gora hogen
pluwajuza niewostańo.

Š takimi myšlenami roschi že Robinson
spokojom domoj a myšlašcho že něto, kať
mogať že k šymemu š jězu šastarašch, pscheto